„Rád bych v dětech vzbudil zájem, ne aby se jen šprtaly vzorečky."

Tomášovo přání školákům:
„Klukům a holkám bych přál hodně štěstí na dobrého učitele. Když ho budou mít, budou fajn a aktivní. A rodičům bych vzkázal, aby své děti podporovali v jejich silných stránkách, ne aby pořád odstraňovali jejich chyby."

Tomáš Chrobák (36), lektor Hejného metody, člen Národního matematického kabinetu, učitel matematiky a tělocviku na ZŠ Baška

„Hejného metoda výuky matiky ji může vrátit mezi oblíbené předměty."

Počítání bylo jeho vášní, už když byl kluk. Celé dny prý přemýšlel nad příkladem a bavil ho pocit, kdy tušil, že řešení je blízko. „Jinak jsem byl neposeda. Na vysvědčení jsem měl pod sebou pochvalu za matematické soutěže a pod ní důtku za lumpárny," vzpomíná na svá školní léta Tomáš, který měl štěstí na matematikáře. Pan učitel nad ním držel ochrannou ruku. Snad i díky němu se vydal na dráhu kantora, a letos dokonce získal ocenění Global Teacher Prize, které uděluje vzdělávací organizace EduIn. Jako čerstvý absolvent Tomáš učil klasicky – vysvětlit a procvičovat. I když si myslí, že byl dobrý učitel i té „normální" matematiky, hledal způsob, jak žáky více strhnout pro nadšení z objevování řešení. Před čtyřmi roky absolvoval seminář o Hejného metodě, která odpovídala tomu, co hledal. „Matematika by měla člověka naučit řešit problémy, aby měl chuť udělat intelektuální krok." Hejného metoda v chuti po vědění děti podporuje. „Je názorná, nejprve v praxi ukáže matematický pojem a teprve pak ho pojmenuje. Děcko se učí zážitky," objasňuje Tomáš Chrobák. Líbí se mu, že se mění i role učitele. „Už nejsem opravující bůh. Dřív jsem děti hned upozorňoval na chybu. Teď to nechám na třídě, on se dříve či později někdo ozve. I ostatní začnou hledat, co je špatně, rozpoutá se diskuse. Jsou v tom emoce a díky nim si věc zapamatují líp," tvrdí. Hejného metoda je podle něj pro všechny žáky, ale byl by rád, aby svůj přístup změnili i učitelé. „Velmi bych si přál, aby více upírali pozornost na samotné žáky. Na to, co se jim daří a na čem je třeba pracovat. Hlavní cíl má být žák, nikoliv další splněné učivo. Věřím, že tento způsob výuky dává možnost pracovat i na vnitřní motivaci dítěte. To je pro mě zásadní. Škola by neměla ubít to, co děti mají dáno do vínku – přirozenou zvídavost."